September 2025

Rideorganisationernes generelle bemærkninger til offentlig høring af 40 forvaltningsplaner for urørt skov.

Svaret indsendes via online høringsformular.

Hos Dansk Ride Forbund og Dansk Islandshesteforening ønsker vi at styrke biodiversiteten – vi er glade for naturen og mener, at den er vigtig for hele befolkningen. Jo, mere vi kender til naturen gennem oplevelser, desto større bliver vores forståelse og lyst til at passe på den.

Naturen er for et stigende antal ryttere vores idrætsfacilitet – enten som den primære ridedisciplin eller som et sted hvor motionister, børn, ældre og handicappede nyder de oplevelser, man får på hesteryg væk fra trafikerede veje. Det er også i naturen, eliteryttere søger andre træningsformer og udfordringer, end de der trænes på bane og i ridehus.

Ryttere diskrimineres i Naturbeskyttelsesloven.
Lovgivningsmæssigt diskrimineres rytterne i Naturbeskyttelsesloven. Vi kan som den eneste brugergruppe udelukkes for at færdes i private skove, og vi kan med skiltning hindres adgang på markveje og stier.
Af samme grund søger vi ofte mod de statsejede arealer, da vi lovmæssigt har ret til at være der.
Derfor mener vi, at de urørte skove skal etableres således, at de er forenelige med øvrige samfundsinteresser – herunder friluftslivet.

Den danske natur hegnes i stigende grad.
Det bekymrer rideorganisationerne, at der i de overordnede retningslinjer for forvaltning af urørt skov står fremført: *"Naturlig græsning ses som en basal proces i urørt skov på lige fod med f.eks. naturlig hydrologi, idet det er vanskeligt at skabe de rette rammer for en selvforvaltende natur uden et bredt udvalg af store planteædere"*.
Dette ser vi udmøntet i flere af forvaltningsplanerne.
Hos Stat og i kommunerne lægges der op til virkelig mange hegninger i den danske natur.
Naturnationalparker hegnes og mange øvrige naturområder hegnes ligeledes.
Rewilding projekterne står så at sige i kø, og for ryttere – samt heste for vogn – er disse hegninger en barriere for vores reelle adgang til naturen.

Som udgangspunkt vil rideorganisationerne derfor helst se den danske natur uden så mange hegninger, som der lægges op til, og vi vil gerne stille spørgsmål ved, om så mange hegninger kan realiseres under hensyntagen til de tre ligestillede formål i naturbeskyttelsesloven, hvoraf et af dem er:
"at give befolkningen adgang til at færdes og opholde sig i naturen samt forbedre mulighederne for friluftslivet".

Valg af planteædere i indhegninger
Hvor det er nødvendigt at hegne, ønsker vi at planteæderne består af hjortevildt.
Hvor der etableres indhegninger, henstiller vi til, at der i samarbejde med de lokale ryttere, altid etableres flere ryttervenlige adgange med brede og lette låger i metal der kan betjenes når man sidder i sadlen på en hest.

Vi henstiller også til at færiste ikke etableres i forbindelse med indhegninger. Hvis de allerede er etableret, skal de ryttervenlige låger placeres så langt væk fra færistene, som det overhovedet er muligt.
For langt de fleste ryttere vil indhegninger med "vilde heste", kvæg, bison eller elge være det samme som at vi mister vores reelle adgang til området – og så er det for så vidt ligegyldigt, om vi lovmæssigt får adgang til områderne.

Ridende kan på ingen måde sikkert færdes i indhegninger med "vilde" heste. Hestes naturlige flokadfærd gør det simpelthen ikke muligt. Hingste kan forsøge at bedække hopper, og alle ryttere kan risikere enten at blive angrebet af eller blive udsat for rekruttering til flokken. Derfor vil indhegninger med "vilde heste" være en direkte hindring for ryttere og for hestevognskørsel.

Rideorganisationerne ønsker derfor, at der kun kommer mindre indhegninger, som vi har mulighed for at ride udenom. Det er kun en meget lille del af ryttere, der har tilstrækkelig erfaring/tilvænnede heste til at ride blandt store planteædere, mens børn, rideskolernes elever, seniorer og handicappede formentlig altid vil fravælge at ride i indhegningerne. Ligeledes vil organiserede hestearrangementer heller ikke være en mulighed.
Det er således den absolut største gruppe af ryttere, der reelt hindres adgang – uanset om rytterne er organiserede eller uorganiserede.

Som rideorganisationer har vi en forventning om, at de kommende forvaltningsplaner bliver implementeret i samarbejde med de lokale brugergrupper, og at der bliver foretaget en anstændig involvering, så friluftslivet fortsat kan udøves i lokalområdet.

Vi har også en forventning om, at der hvor det findes nødvendigt at hegne og udsætte store græssere som vi ikke kan sameksistere med, laves kompenserende tiltag udenfor hegningerne. Helt på lige fod som det er beskrevet i "*principper for natur og friluftsliv i naturnationalparker*"

Vi ønsker desuden, at forvaltningsplanerne er tidsbegrænsede og som minimum revideres hvert 5. år, og at der fastsættes en fast plan for, hvorledes de skal evalueres.

Hvem bærer ansvaret ved uheld i hegnede områder?
Rideorganisationerne anbefaler, at der vil være skiltning ved indgangene som tekstmæssigt skal være præcis omkring den reelle risiko, og vi ønsker en præcisering af, hvem der bærer ansvaret, hvis der sker et uheld, når man færdes i en indhegning som privatperson, erhverv, medlem af en organisation eller ansat/bruger i relation til en offentlig institution.
Det bør også tydeligt fremgå af skiltningen ved indgangene til indhegningerne, hvilke planteædere, man kan møde.

Herved kan den enkelte borger reelt vurdere, hvorvidt han/hun ønsker at tage risikoen for at færdes i det pågældende hegnede område.

Med venlig hilsen

Dansk Ride Forbund	og	Dansk Islandshesteforening
Jens-Erik Majlund Generalsekretær		**Dorte Præstholm Schneider** Formand